

Οι Άγιοι Μάρτυρες Πρόκλος και Ιάριος

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown



Οι άγιοι μάρτυρες Πρόκλος και Ιάριος ζούσαν κατά την εποχή του αυτοκράτορα των Ρωμαίων Τραϊανού (98-117 μ.Χ.) και του ηγεμόνα Μαξίμου. Πρώτος συνελήφθη ο άγιος Πρόκλος και, αφού διακήρυξε την πίστη του στο Χριστό ενώπιον του αυτοκράτορα, παραδόθηκε στον ηγεμόνα Μάξιμο, για να υποβληθεί σε βασανιστήρια.

Και πράγματι, ο Μάξιμος υπέβαλε τον Άγιο σε βασανιστήρια και μάλιστα πολύ φρικτά. Πρώτα - πρώτα λοιπόν τον κατέκαυσαν με αναμμένους δαυλούς στην κοιλιά και στα πλευρά· στη συνέχεια του καταξέσχισαν με σιδερένια νύχια ολόκληρο το σώμα· έπειτα τον κρέμασαν σε ένα ξύλο και προσέδεσαν στα πόδια του μια βαριά πέτρα, για να αυξηθεί το βάρος και να εξαρθρωθούν τα χέρια του. Τελικά ο τύραννος πήρε την απόφαση να θανατώσουν με τόξα τον Άγιο.



Οδηγούμενος λοιπόν ο Άγιος στον τόπο του μαρτυρικού του θανάτου, συνάντησε καθ' οδόν τον ανιψιό του Ιάριο. Αυτός χαιρέτισε το θείο του. Για το λόγο όμως αυτό τον συνέλαβαν και εκείνον οι ειδωλολάτρες και τον πήραν μαζί τους. Και ο μιν άγιος Πρόκλος, καταπληγωθείς από πλήθος βελών, εξεδήμησε προς Κύριον και έλαβε το στέφανο του μαρτυρίου, ο δε άγιος Ιάριος ρωτήθηκε πρώτα αν είναι και αυτός χριστιανός. Εκείνος, χωρίς κανένα δισταγμό, ομολόγησε την πίστη του

στο Χριστό. Τότε οι δήμιοι τον κρέμασαν σε ένα ξύλο και τον έδειραν ανηλεώς. Έπειτα τον έσυραν σε απόσταση τριών μιλίων και τον αποκεφάλισαν. Έλαβε λοιπόν και αυτός το στέφανο του μαρτυρίου και ενταφιάστηκε μαζί με το θείο του, τον άγιο Πρόκλο.

(Γεωργίου Δ. Παπαδημητρόπουλου, Θεολόγου-Φιλολόγου-Λυκειάρχου, Με τους Αγίους μας (Ιούλιος), σ. 45-46)